

for et enkelt selskab — eller en bestemt kategori af selskaber — formindskes. Da opsparing gennem investeringsforeninger foretrækkes af en del sparere frem for opsparing i de penge- og låneinstitutter, som efter de nugældende regler kan modtage indskud på kapitalbindingskonti, og da investeringsforeningerne i øvrigt frembyder mange lighedspunkter med disse institutter, er det anset for rimeligt, at der gives adgang til også at oprette kapitalbindingskonti i investeringsforeninger.

Investeringsforeningerne driver deres virksomhed under to forskellige former, nemlig enten som certifikatudstedende eller som kontoførende. Forskellen mellem disse to former for virksomhed og de forskellige beskatningsregler, der gælder for medlemmerne af henholdsvis de certifikatudstedende og de kontoførende foreninger er så betydelig, at det må anses for nødvendigt at fastsætte særskilte regler for kapitalbindingskonti i de to grupper, jfr. nærmere nedenfor.

De *certifikatudstedende* foreninger udsteder omsættelige beviser (certifikater, andelsbeviser — eventuelt aktier) for indehaverens andel i foreningens aktiver. Der gælder ingen særlige regler for beskatningen af disse foreninger eller deres medlemmer; certifikatindehaverne sidestilles i skattemæssig henseende med ejere af andelsbeviser, eventuelt aktier. To certifikatudstedende foreningers certifikater har gennem flere år været genstand for omsætning på Københavns Fondsbørs. I nærværende lovforslag er reglerne for oprettelse af kapitalbindingskonti i certifikatudstedende investeringsforeninger udformet således, at de følger reglerne for kapitalbindingskonti i obligationer.

I de *kotoførende* foreninger har hvert medlem sin konto, der udviser hans andel i foreningens fællesformue, og som består af hans indskud samt en årlig „regulering for formuevariation“, d. v. s. en tilskrivning eller fraskrivning af det beløb, som udgør medlemmets andel i fællesformuens stigning eller fald som følge af kursændringer og realiseret kursgevinst, henholdsvis kurstab. Der findes for tiden to større og et ikke kendt antal mindre, lokalt virkende, kontoførende foreninger. Adgangen til at modtage kapitalbindingskonti foreslås dog af kontrol- og sikkerhedsmæssige grunde begrænset til de foreninger, der henvender sig til store kredse af befolkningen. Medlemmerne i de to større kontoførende foreninger er undergivet en særlig lov om beskatning af medlemmer af investeringsforeninger (lov nr. 166 af 16. maj 1962), hvis princip er, at andelen i renter og udbytter hvert år skal medregnes til medlemmets skattepligtige indkomst, medens andel i „formuevariation“ først skal medregnes,

henholdsvis fratrækkes, når medlemmet hæver af sin konto og kun i det omfang, hvori de vedrører den del af hans indskud, der hæves. Ved nærværende lovforslag følger reglerne for kapitalbindingskonti i de kontoførende investeringsforeninger i det væsentlige reglerne for kontant indskud i pengeinstitutterne.

Lovforslaget tilsigter yderligere at gennemføre nogle tekniske ændringer, som på baggrund af erfaringerne i år ved gennemførelsen af kapitalbindingsordningen i obligationer må anses for ønskelige, idet de gældende regler — som er indført efter forslag fra kredit- og hypotekforeningerne — har vist sig for stive. Dette skyldes, at stykstørrelsen af obligationerne — og det samme gælder, hvis nærværende forslag gennemføres, certifikaterne i investeringsforeninger — gør det vanskeligt at udnytte maksimumsbeløbet 2.500 kr. fuldtud. Efter de gældende regler må hver skatteyder jo kun have én konto — ægtefæller dog hver sin —, og indskudsværdien, der beregnes efter kursen pr. 31. december, må ikke overstige 2.500 kr. For at afhjælpe disse vanskeligheder foreslås det, at det tillades indskyderne at have hver to konti, nemlig én i et pengeinstitut eller en kontoførende investeringsforening og én i et låneinstitut eller en certifikatudstedende investeringsforening. Samtidig slettes de hidtidige minimumsgrænser i den nugældende § 12, stk. 4.

Endvidere foreslås det, at det ved indskud i obligationer og certifikater i investeringsforeninger tillades, at indskudsværdien kan overstige beløbsgrænsen 2.500 kr. i det omfang, størrelsen af de indskudte værdipapirer nødvendiggør dette for at bringe indskudsværdien op på mindst 2.500 kr.

I sammenhæng hermed foreslås den nu gældende regel i renteforsikringslovens § 14, stk. 3, modificeret. Efter denne bestemmelse skal beløb, som hæves på en kotonhavers kapitalbindingskonto i bindingsperioden, medregnes til hans skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori udtrækket har fundet sted, og dette gælder, uanset om han har opnået fradrag i sin skattepligtige indkomst for indskuddet. Det foreslås nu, at det beløb, der ved udtræk i bindingsperioden skal medregnes til kotonhaverens skattepligtige indkomst, ikke kan overstige 2.500 kr., selv om kontoen overstiger dette beløb. Endvidere foreslås der en særlig adgang til udtræk uden indkomstbeskatning for indskydere, der indgår ægteskab mellem indskudsårets udløb og skatteårets begyndelse.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes i øvrigt følgende: